

Kostolík neďaleko Ljubljany

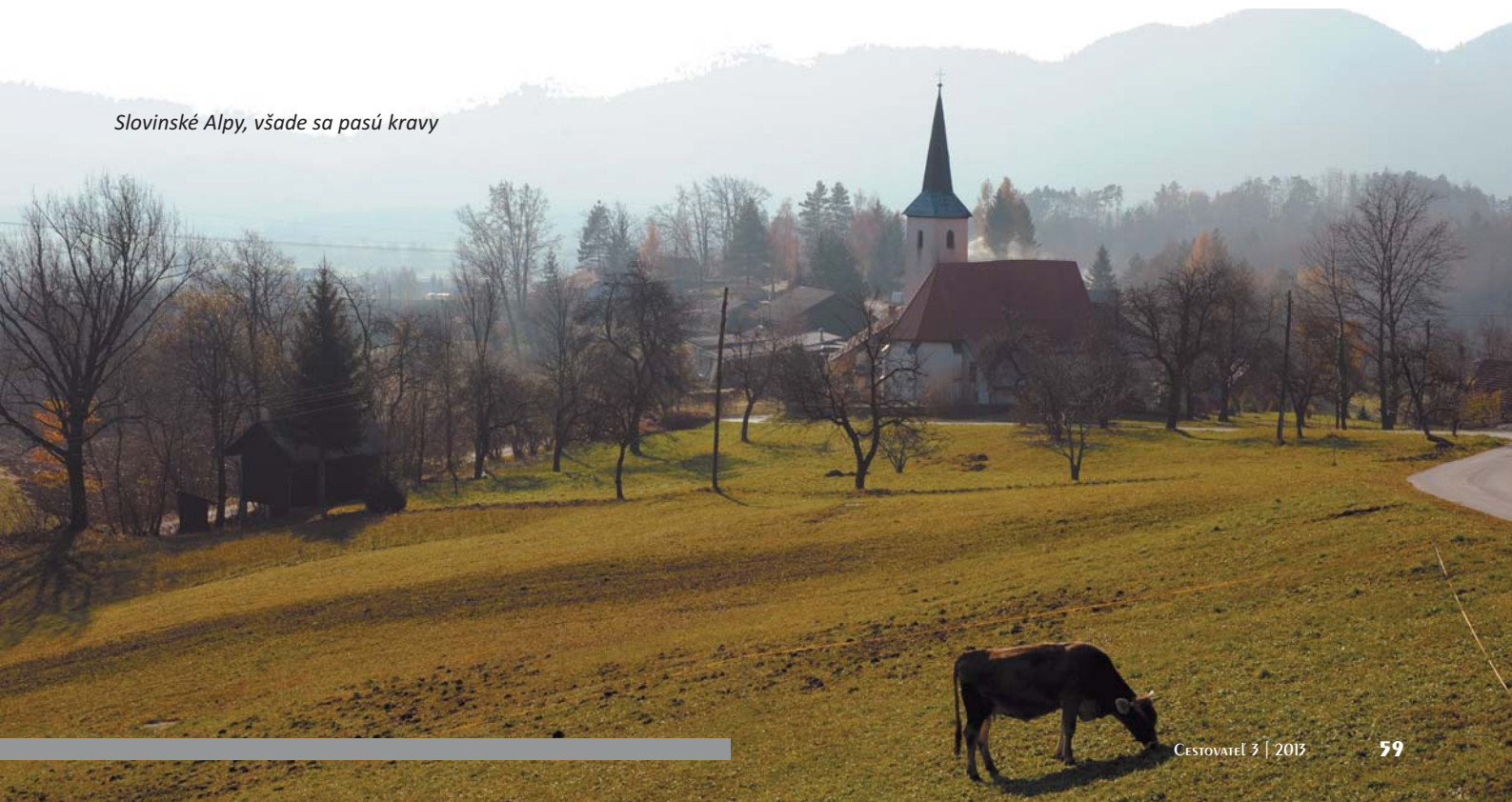
Z TATIER LEN KRÁTKO OBLIZNÚŤ ALPY

Máme málo času a potrebujeme narýchlo zmeniť horský vzduch Tatier za ten alpský. Zo Slovenska do Slovinska. Krajina, kvôli ktorej si nás nevzdelanci často mýlia s bývalou Juhosláviou. Podobná nielen v názve... tam a ešte viac na západ.

Už sa ženieme po diaľnici na Maribor. Presne tak, preletíme trápne gýčové Rakúsko s dokonale vystrihanými plotmi a sterilnými chodníkmi. Chceme blízkú kultúrnu divočinu v krajine, kde sa bez problémov dorozumieme po anglicky. Slovinsko je sexy. Sme nadšení, cítíme spolupatričnosť so Slovanmi. Cestujeme v noci, je to magické ešte viac, lebo je sychravá jeseň. Až po pár kilometroch za hranicami s Rakúskom trochu vytrievieme. Pokuta 150 Eur za chýbajúcu diaľničnú známku. Chceli sme si ju kúpiť na hranici, ale šli sme

príliš rýchlo. Nechcelo sa nám zastaviť, veď tak urobíme na najbližšej čerpačke (?). Policajti však striehli ešte pred benzínkou. Priznávame chybu. Poriadok musí byť. Podplatiť slovinského policajta sme sa ani nepokúšali. Stále cítíme spolupatričnosť. Slovinsko je fakt sexy. Maribor je úžasné alpské mestečko s nádhernými uličkami. Prespíme usmoklenú noc v pohodlnom a lacnom hoteli s raňajkami. Tešíme sa na „do nebies vychvaľovanú“ Ljubljanu.

Slovinské Alpy, všade sa pasú kravy

Most lásky v Ljubljane

Večer sadá do kotla mesta hmla, a atmosféra sa začína ešte viac umocňovať. Malé butiky, obchodíky s kávou, čajovne ožívajú so súmrakom. Vo vzduchu vonia varené víno. Úžas! Inde by ľudia sedeli pri peci v útrobách zafajčených pivárni, tu sa sedí vonku na večerných terasách, s rukavicami na rukách. Zabalení do deky počúvame pouličného hudobného génia na harfe. Takto sa žije v jesennej sychravej Ljubljane. Má to magickú príchuť. Osemsto-ročné uličky v centre pod hradom ako zaneprázdnená pavučina. Treba sa nechať prilepiť. Ráno nás rozmaznáva voňavé mäkučké pečivo z promenády pri Ljubljani. Ešte aspoň jeden večer v tomto kúzelnom pekelnom meste.

LJUBLJANA

Fakt úžasná atmosféra v tejto európskej metropole. Nechová sa nafúkane ako Viedeň pri Bratislave. Skromná, no pompézná Ljubljana s modernou infraštruktúrou. Diaľničný kruháč okolo hlavného mesta Slovinska milo prekvapil. Všade do mesta sa dostanete pohodlne a rýchlo. Bez zbytočných zápch a stresov. Turista tentoraz ocení nápomocných „týpkov“ v uniformách. V meste sa neustratíte. Slovinci vedia slušne po anglicky, aj tí starší. Sú to hrdí Slovania s rešpektom k návštevmám zo zahraničia. Nájst' cenovo výhodné sídlo na pár nocí nebol absolútne problém. Priamo v historickom centre pri rieke Ljubljanici a pod hradom, ktorý je neodškriepiteľnou dominantou mesta.

SLOVINSKÉ LAZY

Má to niečo do seba. V mnohom sa podobá na našu krásnu domovinu. Krásne lazy medzi horami, Alpami. Tam sa pasie krava a tam sa naháňajú husi. Pekné dedinky v kopcoch s malými kostolíkmi. Pri prechádzke kostolnými záhradami nás majú za príjemne zvedavých. Nie sme až tak ďaleko od domova a cítime neuveriteľnú dôveru. Melancholická nálada. Zastavujeme každú chvíľu. Kocháme sa aj z diaľnice. Cítime, že sme v krajine, kde sa pohoda podáva na tanieri každý deň. Milujeme Slovinsko, alebo ako moderný reklamný slogan všade hlása I LOVE SLOVENIA. Toto sa im fakt podarilo! Blížime sa k Taliansku, cítime sa ako na diaľničných schodoch.

VIVAT ITALIA

Cez Kozinu klesáme širokými cestami k moru. Serpentinami schádzame na sever Apeninského polostrova, vrch tejto čižmy očaruje. Sever Talianska je hneď slnečný. Hmlu vystriedalo modré nebo. Vivat Italia! Smerujeme do slávneho Trieste. Najprv na nás pôsobí ako obyčajné veľké rybárske mesto. Mýlime sa. Trieste je historicky skvost so všetkým. Prechádzka centrom s hlučnými temperamentnými Talianmi nás utvrdí, že sme na návšteve u totálnych extrovertov. Prvý nápoj je talianske espresso, potom už neodoláme triestenskému pivu. Na tom talianskom slnku pekne zasyčí aj v jeseni. Stačia krátke rukávy. Mólo v Trieste je ďalšia cestovateľská lahôdka. Odporúčame. Prespíme však ďalej od centra mesta v príjemnom penzióne, kde už nevedia po anglicky ani „ň“. Sme len pár kilometrov od slovínskych hraníc, no beznádejne. Zvykáme si na „taliangličtinu“ u mladých. U starších musia vystačiť ruky a nohy. Navštívime hrad na útese. Všetko je taliansky voňavé, no kde zmizli tie krásne ženy? Fakt! Už nie sme v Slovinsku. Po ďalšom rannom espresso, ktoré zrýchli tep trojnásobne, pokračujeme do slávnej Verony.

Trieste, Taliansko a jeho neskutočne nádherná architektúra

Typický rybár v Trieste

VERONA, MADONNA, RÓMEO A JÚLIA

Kašleme na smradľavé kanály v trápne mega turistických Benátkach. Letíme po diaľnici s carabinieri v päťach rovno do Verony. Verona je plná krpatých Talianov šialene jazdiacich na malých skútrikoch. Zdá sa nemožné zaparkovať, no podarí sa to po dvoch ho-

dinách krúženia po úzkych uličkách vhodných maximálne pre dve motorky. Večera na Piazza delle Erbe v zimných kabátoch, rukavicou stískajúc pohár červeného Tempranilla, pripomenie Ljubljanu. Majitelia reštaurácií na najdrahšom námestí vo Verone hrdo stoja pred svojimi biznismi a nahovárajú okolidúcich na najlepšie cestoviny v celom meste. Aj my sme sa dali nahovoriť Robertom.

Majiteľ reštaurácie Roberto nám ponúkol exkluzívny pohľad z jeho balkóna na Madonnin penthouse

Piazza delle Erbe, Verona, kde má penthouse aj slávna Madonna

Sľúbil nám novinársku lahôdku v prípade, že ochutnáme „jeho“ najfamóznejšie cestoviny s mäsom. Pár desiatok metrov od nás práve večerala Madonna so svojimi deťmi vo svojom Penthouse. „Tam hore si kúpila 300 štvorcových metrov apartmán za 30 miliónov Eur. Chodí sa často najesť aj sem,“ pyšne ukazoval prstom majiteľ reštaurácie Roberto. Po kulinárskom rozmaznaní sme sa vybrali hľadať naše dohodnuté ubytovanie v penzióne hneď pri Casa De Gulietta – dom, kde sa odohrala zakázaná láska dvoch znepriatelených rodín zo Shakespeareovho románu. Klasický turistický ťahák, ale nevyberajú tam žiadne vstupné. To sa ráta. Takže šup šup, obmedzené miesto a kopec záujmu. Zamilované páry sa podpíšu medzi miliardu podpisov na stenu, opáčia ošúchaný prsník zlatej sochy Júlie a urobia si foto s fotogenickým balkónom v pozadí. To pošúchanie prsníka vraj prináša šťastie. OK. Tick, ide sa ďalej. Oplatí sa prejsť celú Veronu pešo. Ozaj fotogenické mesto, v akomkoľvek počasi. Nenadarmo Verona zostala múzou pre slávneho anglického dramatika.

CESTA ALPSKOU PASÁŽOU

Z Verony zamierime k veľkému jazeru. Kratučký výlet totiž ešte pýta kúpeľ v krištáľovo čistom „Lago di Garda“ po záverečnej ceste na sever. Chladné jazero na jeseň poriadne osviežilo. S vymytou myslou, nadýchaní čerstvým alpským vzduchom a navoňaní tisícročnou históriou, plus chuť talianskych tortelín. Týždenný oddych na skok od domoviny poteší. Zovretí talianskymi Dolomitmi, cez Bolzano hľadáme najkratšiu cestu na milované Slovensko. Alpy stoja za každú možnú prestávku a tak sa zase kocháme. Tentoraz sú to vystrihané vinice pod vypínajúcimi sa Dolomitmi. Toto hrozno – Pinot Grigio, budeme však piť už doma pri vyhriatej peci. Krátky ale fantastický výlet spod Tatier oblízať Alpy. Na zdravie!

BRAŇO BIELENÝ, foto: autor